

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A szerkesztőség telefonja: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:
egész évre 28.— K. negyedévre 7.— K.
félévre 14.— K. egy hónapra 2.40 K.
Egyes szám ára 10 fillér.

Kiadóhivatal:
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9. SZÁM.
A kiadóhivatal telefonja: 81.

Szeged, 1917.

VI. évfolyam, 232. szám.

Szombat, október 6.

Békebeszédék.

Hosszu hónapok óta vívják a hadban álló országok vezető államférfiai szócsatáikat. Nemcsak a lövészároktól, de ez idő szerint egymástól is jókora távolságban szitkozódnak, fogadkoznak, ócsárolnak, szidalmaznak és erre azt mondják, hogy a békére készülnek népeiknek ezek a törpe vezérei nagy időkben. Nem lehet a világnak az a zuga, ahol a polgárság, mely a vértől a pénzig mindent ad a hadviseléshez, meg ne döbbenjen a mi külügyminiszterünk legutolsó beszédének olvastán, ha azt kormányzó férfiak békülékeny szelleme hamisítatlanul engedte át az ország határán. Így is lehet beszélni? Hát nem öngyilkosság egy nemzetre, ha kijelenti, hogy nem kíván hódítani? Hát lehet becsületes békeprogramot adni a semmitmondó általánosságok helyett konkrétumokat? Szabad elvi kijelentések helyett gyakorlati tartalmu békebeszédet is mondani? És lám Czerninnek még a fejét se vették, sőt két országban köszöntötték hozsannával a békülékeny szellem becsületes kinyilatkoztatásáért.

Ez a hét ismét a beszédék hete. Szombaton a német birodalom kancellária nyilatkozik ismét, míg ma lord Churchill beszédében böngészgelhetünk: békét vagy további véres háborút jósol-e? A hang, amelyen Churchill ur megszólal, még mindig elég fennhéjázó. Miért ne tegye, neki a dolog igazán nem kerül sokba. Ki lehet belőle olvasni a Németország iránt táplált olthatatlan gyűlöletet — de már inkább csak a sorok között. Azt mondja a napjait bizonyára pompás kényelemben élő nagyur: „Nagy baj lenne, ha békét kötünk, mielőtt hadicéljainkat elérnénk.” — „Még nem érkezett el a pillanat, amelyben beszélni lehet békéről.” Nyilvánvaló, hogy lord Churchill nem egészen békebeszédet mondott, ha szavai és mondatai nem csaponganak is már olyan végletek között sem, aminkig még legutóbb is fölértek az angol államférfiaknak a béke utját egyengetni kívánó szónoklatai.

Rövid idő alatt most másodszor üzen Anglia a békéért sóvárgó Európának. A multkoriban Asquith, aki jó ideje még csak nem is miniszter, most lord Churchill. Miért hallgat Lloyd George, az angol kabinet egykor érces szavu elnöke, aki szónoknak, stílizatornak ép oly kiváló, mint amilyen nagy mint szervező erő. Lehet-e azon kívül gyökere vagy visszhangja a háborus politikának és beszédnek abban az Angliában, ahol a kormány és a papság vezetésével háborus agitáció indult meg, ahol a templomokban országsszerte a háboru folytatásának szükségességéről kell prédikálni és ahol zenés felvonulásokban igyekeznek a harci kedvet és szellemet új életre trombitálni? Minden jel arra mutat, hogy Lloyd George nem ok nélkül hallgat és hogy Nagybritánia népe is egyhangu lelkesedéssel csak az olyan beszédnek tudna tapsolni, amilyen a Czerniné is volt. Ha ezt átlátja Michaelis, szombaton zászlódiszt ölthet Berlin.

Reggeltől éjszakáig rohamoztak az angolok Flandriában.

— A pergőtüz a legnagyobb hevedséget érte. — A német 4. hadsereg visszaverte a tömegtámadásokat. —

BERLIN, október 5. A nagy főhadi-szállás jelenti: Rupprecht trónörökös hadcsoportja: A negyedik harsereg vezetősége és csapatai felett ritka nehéz csatanap mult el, de megállották a harcot. Kora reggeltől az éj beálltáig tartott a viaskodás, amely a Langemarktól északkeletre fekvő területől a menin—yperni uttól délre fekvő területig terjedő vidékről (öt kilométer) ismételt indított angol támadások folytán újra és újra fellángolt. A tüzéségi tömegek, az ágyuk és kiszolgálók végsőkig fokozódott teljesítő képességével szakadatlanul lötték a terpet, amelyért a gyalogság ide-oda hullámozó elkeseredett harcai lefolytak.

A csata legforróbb pontjai voltak Pölcapelle, néhány magaslat Taschendálétól három kilométerre nyugatra, a Sommebektől keletre és délkeletre fekvő utkeresztvezések és Gheluvelt falu az ellenség ugyan átmennetileg előrenyomult ezen a vonalon, de ellentámadásaink ereje folytán nem tudott helytállani, jöllehet egész késő estig folyton új erőket vetett harcba. Az angolok térfyeresége ennek folytán csak egy, usque egy és fél kilométernyi földszáv Pölkapellétől kezdődőleg a Sommebektől keletre fekvő kiszögeléseken át és az innen

Becetárc felé vezető utakon. Ez a falu, valamint Ghellwett, amelyért forró küzdelem folyt, teljesen birtokunkban van. Az angol hadosztálynak vesztesége — egyedül ahova reggeli támadásnál legalább tizenegyet vetettek harcba — az egybehangzó jelentések szerint nagyon nagy.

Az összes fegyvernemek szabályos együttműködése az angoloknak ezt a hatalmas támadását is megsemmisítette a cél előtt, amely cél pedig nem úgy, amint állítanl fogják, közelfekvő, hanem kétséget kizárólag messzemenő volt. A Flandriában küzdő német csapatok hősiességét mi sem mulhatja felül.

A német trónörökös hadcsoportja: A Maas keleti partján a franciák a 344-es magaslat északi lejtőjén Samognieuxtól keletre este új erős támadást intéztek, amely három nap alatt immár a tizenkettedik volt Heves, az előretörés előtt pergőtüzzé fokozódott tüzelés vezette be a francia haderők rohamát, amelyet a harcedzett württembergiek csaknem mindenütt visszavertek. Néhány helyen ellentámadások váltak szükségessé. Ezekből sok foglyot szállítottunk be

LUDENDORFF, első főszállásmeister, (Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Behívják az alkalmatlanokat segédszolgálatra.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) Illetékes helyről a Magyar Tudósító útján a következőket közlik:

A különféle katonai segédszolgálatokban sok olyan egyén van ez idő szerint alkalmazva, akik alkalmassági fokuk folytán arcvonalbeli, vagy legalább is hadtápcsapatoknál teljesítendő szolgálatra jönnek tekintetbe. Hogy ezen egyének jelenlegi alkalmazásukból felválthatók legyenek, a közel jövőben olyan népfölkelésre kötelezettek fognak a véderőtörvény 7. §-a alapján népfelkelési szolgálatra fegyver nélkül behivatni, akik a népfelkelési bemutató szemlén, a fegyverrel teljesítendő népfölkelési szolgálatokra alkalmatlanoknak találtak.

A behívásnál csak az 1891—1898. születésű évfolyamok fognak tekintetbe jönni és pedig az egész monarchia egyenletes megterhelése mellett. A közérdekek, vala-

mint az egyes behívandók magánérdekei a legmesszebbmenő méretben figyelembe fognak vétetni. Ehhez képest első sorban az önként jelentkezők, valamint olyanok fognak tekintetbe jönni, akik vagy semmiféle hivatásban sem tevékenykednek, vagy pedig csak olyan hivatással bírnak, amelynek teljes mértékű kifejlesztése a mai viszonyok között még leginkább nélkülözhető. Ide tartoznak főleg azok a hivatások, amelyek fénylő és szórakozó célokat szolgálnak. A közcélu szolgálatot teljesítő, valamint olyan egyének, akik hadicélú üzemekben vannak foglalkoztatva egyáltalán nem jönnek szóba és a lehetőség határáig meg fognak ki-múlteni a munkájuk bevonásától, mindazon egyéb hivatási ágak is, amelyekben éppen a jelenlegi viszonyok között különleges jelentőségük van.

Az ezen művelet folytán fegyver nél-